

**Kristna
synskadades
förening**

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 1, februari 2024 | Årgång 116

Vi besöker Glädjens skola

VILKA FINNS I HUSET? | BETRAKTELSE | BOK- OCH PODDTIPS

INBJUDAN: SYSKONBANDSDAGAR I VADSTENA

Från verksamhetsledaren

Varenda dag i almanackan har något tillägnat sig. Somligt gynnar konditorierna alldeles extra. Några dagar hör till våra kyrkliga högtider och för katolsk del finns minst ett helgon att fira varje dag. Sedan har vi utmärkta dagar som kommit att bli internationellt gemensamma oavsett nation, religion, funktionsnedsättning eller konsumtionstradition. En sådan och som snart infaller är den internationella kvinnodagen. I detta nummer låter vi det synas genom att samtliga texter är skrivna av kvinnor och flera artiklar har särskilt kvinnofokus.

Det borde vara helt överflödigt med en dag som uppmärksammar något så generellt som ungefär hälften av världens alla människor. Det borde vara en självklarhet att alla människor är jämställda med lika värde. I det land vi lever har jämlikhet kvinnor och män emellan legat högt på agendan åtminstone de senaste hundra åren och på jämställdhetsmyndighetens sida står det att jämställdhet är en nödvändig förutsättning för ett välmående samhälle. Åt det hållet uttryckte sig aposteln Paulus redan för närmare två tusen år sedan i det ofta citerade Galaterbrevet: ”Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus.” (Gal 3:28).

Efter att vi haft tusentals år på oss har vi i delar av världen lyckats komma en bra bit i denna riktning och i nära förfluten tid har Sverige varit föredöme. Det är lätt att ta för givet det som fungerar och kanske du som jag sällan gör stor sak av 8 mars. Desto större uppmärksam-

het ges dagen i länder där jämställdhet mellan könen inte tas för given eller är alls lika uppnådd. Vi har i närtid kunnat följa hur kvinnors möjligheter dramatiskt dragits undan deras fötter i andra delar av vår värld. Ja de mest grundläggande rättigheterna har inskränkts och protest mot detta är bokstavligen med livet som insats. Om än inte alls i samma dramatiska dimension kan vi höra hur tillbakagång gällande jämställdhet syns också i vårt föredömliga land.

Fast det inte borde behövas så behövs alltså en dag då framsteg och nedgång av kvinnors rättigheter, möjligheter och jämställdhet uppmärksammas, här hos oss och internationellt. Egentligen behövs den dagen varje dag till dess den är helt överflödigt. Låt oss denna dag ta människors jämställdhet i våra böner. Låt oss extra tänka på den som är särskilt utsatt i världen som kvinna med synnedsättning.

Tina Strömberg

Läs om hur 8 mars firas i Kongo i intervjun med EQ kvinna.

Hälsning från styrelsen

Här kommer 2024 års första hälsning från styrelsen. Styrelsen som detta år haft en enda kvinna, jag. Jag vet inte om styrelsen har haft någon liknande konstellation tidigare historiskt sett. Det viktigaste i Guds rike är att vi människor, vilken könsidentitet vi än räknar oss till, arbetar och ber tillsammans.

En hel del har redan hunnit hända i föreningen. Den 8 januari hade vi ett intressant digitalt möte med vår systerorganisation UFSAMC i Kongo Kinshasa. Närvarande vid detta tillfälle var UFSAMC:s ordförande Kinvundu, jag Anki Folke och Michael Liliequist från styrelsen, samt Tina Strömberg från kansliet och Gun Eriksson som tolkade samtalet mellan svenska och franska. Eftersom Syskonbandet har ett stort engagemang för mission och många

internationella kontakter var det värdefullt att få mötas på detta sätt och få en personlig inblick i deras bekymmer, glädjeämnen och utmaningar som förening och som synskadad i deras samhälle. Till exempel fick vi veta att det inte är så svårt att få arbete i Kongo Kinshasa, inte heller för synskadade. Det stora problemet för alla är att få lön för arbetet.

I vårt samtal fick vi samtidigt det glädjande beskedet att synskadade personer utgör en i allra högsta grad naturlig del i kyrkornas gemenskap. Kinvundu upplever inte heller själv något hinder i sitt arbete som pastor på grund av sin synskada. I Syskonbandet får vi fortsätta be för dem och för alla internationella kontakter vi har.

Anki Folke

Medlemsnytt

Nya medlemmar

Emma Söderström, Umeå
Peter Heilmann, Ystad
Leander Carlsson, Uppsala
Per Svensson, Hässelby

Till fridens hem

Paula Deivard, Eskilstuna
Anne Wester, Värmdö

Innehåll:

Från verksamhetsledaren	2	Utblick - Resedagbok Tanzania	8
Hälsning från styrelsen	3	Klarsyn om mat och Bibeln	9
Medlemsnytt	3	Boktips	10
Vilka finns i huset?	4	Poddtips	11
Inbjudan: Syskonbandsdagar	6	Medlemsavgift 2024	12
Betraktelse - Namn som förenar	7	Böneämne	12

Vilka finns i huset?

Samtal med Annika Ahlefelt från EQ kvinna

Vad passar bättre, när det nu snart är den 8 mars och internationella kvinnodagen, än att uppmärksamma EQ kvinna i denna artikelserie om vilka organisationer som har sin hemvist som vi på Ekumeniska Centret?!

Organisationen, eller nätverket EQ kvinna har inte längre eget kontor på centret men har sin adress här och så kallad flexarbetsplats. Det innebär att de utan eget rum ändå har tillgång till centrets service och sammanträdesrum för sina styrelsemöten. De har ett postfack här och kan slå sig ner vid en av platserna i kontorslandskapet. Jag bjuder in Annika Ahlefelt, en av styrelseledamöterna, för att få veta mer om EQ kvinna. Eftersom Annika i sitt yrkesliv varit journalist, och även nu som pensionär gör skribentuppdrag, så är hon den som är van vid att intervjuas. Denna gång är det dock hon som slår sig ner i fåtöljen på Syskonbandets rum, lite obekvämt i den ombytta rollen att bli intervjuad.

EQ kvinna bildades

inför att de tre svenska samfundet Missionskyrkan, Metodistkyrkan och Baptistsamfundet

skulle slå sig samman och 2012 bilda Ekumeniakyrkan. Innan dess fanns de sedan länge som kvinnonätverk inom Metodistkyrkan och Svenska Baptistsamfundet. Deras vision formulerar de så här: *Vara en resurs för alla kvinnor som tillsammans vill förstå och förverkliga vad som menas med att vara EQ kvinna i vår*

värld idag.

De har drygt 300 medlemmar. Idag har de ingen anställd utan all verksamhet bygger på ideella krafter. En av dessa är Annika Ahlefelt.

Hon är förutom styrelseledamot också redaktör för deras medlemstidning.

Jag har varit med i evighet. Åtminstone i 20 år. Då i metodistkyrkans kvinnonätverk, säger Annika. I Metodistkyrkan som jag kommer ifrån stod det i kyrkstadgarerna att man måste bilda en kvinno-förening varje gång man bildar en församling, berättar hon.

Varför behövs EQ kvinna?

Kvinnofrågor är fortfarande viktigt. Vi behövs för att påpeka när det är ojämnt och ojämnt på olika vis. Vi behöver stötta upp och uppmuntra kvinno-samlingar och kvinnors specifika behov, säger Annika.

Varje sommar ordnar EQ kvinna minst två mamma-barnläger på olika håll i landet. De som deltar är ensamstående sköra kvinnor och deras barn. Tack vare bidragshjälp kan EQ kvinna subventionera avgiften för deltagare rejält. Det är kö för att få en plats men ledare, som förväntas ställa upp gratis, saknas för att de ska kunna erbjuda fler läger.

Dessa läger är den viktigaste verksamheten vi har i Sverige. Barnen får allt det som man får på läger som barn och

mammorna får möjlighet till samtal och samvaro med andra i samma situation, berättar Annika.

De har också engagemang i andra länder. Deras ordförande Walla Carlsson har tidigare varit missionär i Litauen och där stödjer de sedan många år barnhem och utsatta familjer. Varje år går en rad lastbilar dit med inslagna julklappar. I Thailand har dem ett stort engagemang där de finansierar elevhem som gör det möjligt för barn att gå i skola och skaffa sig högre utbildning. Till nyförlösta kvinnor på sjukhus i Kongo-Kinshasa gör EQ kvinna små baby-paket med sådant som kan behövas till det nyfödda barnet. Det ska vara en anledning för dem att föda på sjukhus istället för hemma på jordgolv. Syföreningar, andra slags grupper och enskilda kvinnor runt om i Sverige är det som sticker små tröjor och annat till dessa babypaket.

En otroligt bra verksamhet också för de många i Sverige som gör det här. En gemenskapsdrivande sak att ha en uppgift och ett mål, säger Annika med eftertryck.

Situationen för alla i Kongo menar Annika bara verkar bli värre och värre. Särskilt svårt är det för kvinnor. Det är status för dem att föda barn så tidigt som möjligt och får då visst stöd från staten.

Många män har flera fruar och om pappan gifter om sig kan deras första fruar bli utslängda på gatan, säger Annika.

EQ kvinna tycker utbildning är vägen ut ur det mesta och på en liten skala försöker de ha en stipendiat eller två per år. De fick ett år hjälp av syskonbandets stödmedlem Gun Eriksson som har kontakter i Kinshasa och tipsade dem om en

flicka som kunde få utbildning som laboratorieassistent.

Annika beskriver svårigheten de upplever i att få kvinnorna att redovisa sin examen, studieprogram och att de mottagit pengar. Att de inte lärt sig förstå vikten av sådant.

Allt sådant här är väldigt besvärligt. Det är dyrt med utbildning och ovanpå det är det korrupt, säger hon.

Det är mycket som behöver göras så man vet knappt var man ska börja, fortsätter Annika. Vi jobbar ju bara lite i marginalerna men vi försöker och vill gärna ha fler kontakter. Vem vet, kanske kan vi och Syskonbandets kontakter hjälpa varann, säger hon hoppfullt.

I Kongo gör dem stor sak av internationella kvinnodagen. Det fick Annika se när hon för några år sedan av nyfikenhet besökte missionärsverksamheter i Kongo-Brazzaville.

Det var helt fantastiskt i Kongo! Alla kvinnor hade speciella klänningar som de lät sy upp där det stod 8 mars. Det var demonstrationer och jättemycket aktivitet. Det var en jättegrej där, säger Annika glatt åt detta minne.

Text: Tina Strömberg

Foto: Tina Strömberg, Annika Ahlefeldt

Inbjudan: Syskonbandsdagar i Vadstena

Du bjuds in till Syskonbandsdagar med gemenskap och årsmöte 12-16 juni i kyrkliga och historiska vackra Vadstena!

Herre visa mig din väg – vad är att vara pilgrim idag? Detta är temat för årets långhelg med Syskonbandet då vi strålar samman från landets alla håll.

Från det ekumeniska pilgrimscentrumet går flera vandringsleder och centrets föreståndare pilgrimspräst Rickard Borgenback ger oss fördjupning i vad pilgrimsvandringen kan vara och ge. Han leder oss också på en 4 kilometers vandring i lättillgänglig terräng. Tid kommer finnas för den som även vill strosa på stadens kullerstengator bland caféer och småbutiker, eller gå på slotts- och klostermuseum.

Vadstena är bland annat den kände heliga Birgittas stad och efter henne är den stora klosterkyrkan byggd och där kommer vi fira gudstjänst. Gamla kloster-ruiner vittnar om historien men idag finns också ett nybyggt kloster med verksamma Birgittasystrar. En av systrarna ska vi få träffa och höra hennes berättelse om hur ett klosterliv kan se ut idag.

Vi bor på Vadstena folkhögskola intill vattnet med strand för alla badsugna. Föreningens årsmöte kommer hållas, samtalsforum om föreningen och öppen scen så som traditionen bjuder. Dagliga andakter, lekfulla inslag och god gemenskap utlovas!

Vadstena folkhögskolas huvudman är Linköpings stift, Svenska Kyrkan. Våra samlingar har vi i samlingsrummet Arken och äter gör vi i matsalen med Vättern

som utsikt. Rum och lokaler är tillgänglighetsanpassade och ledarhundar är välkomna. Du väljer om du bor i eget eller delat rum. Alla rum har egen toalett med dusch. Syskonbandets arrangemang är drog- och alkoholfria. Ideella ledsagare kommer finnas till hands.

Deltagaravgift: Hjälpension 2000 kr för del i tvåbäddsrum, 2800 kr enkelrum. 1000 kr för barn 12-18 år, yngre barn gratis. Detta kraftigt subventionerade pris gäller betalande medlem och för den som deltar första gången i aktivitet med Syskonbandet. Möjlighet finns därtill vid behov att ansöka om enskilt bidrag.

Resa: Gemensam buss kommer erbjudas från Mjölby med avgång onsdagen 12/6 kl. 16:00 och till Mjölby söndagen 16/6 med ankomst kl. 14:00. 200 kr för denna resa tur & retur. Du bokar själv din resa hemifrån till Mjölby och erbjuds resesubvention på delen av din resa som överstiger 500 kr, med maximalt 700 kr subvention.

Anmälan och information:
08-641 30 45 eller 08-641 30 95
tina@syskonbandet.se.
10 maj är sista dag för anmälan.

Varmt välkommen!

Betraktelse - Namn som förenar

Maria Liesland lägger stor vikt vid sitt namn och samlar gärna på Maria-figurer. Hon delar här sin tanke om namnet utifrån erfarenheten att leva med NPF och synnedsättning.

Många gånger har jag frågat mig, varför det känns viktigt att anta mitt andranamn. En del människor anser att vi med neuropsykiatriska störningar sticker huvudet i sanden för att bli en annan person. Anta ny religion, ett annat kön, försök för att bli fria från handikapp. Kanske lever vi kvar i en fantasivärld präglad av barndomspsykos och behöver anpassas till verkligheten. Kunde vi bara vara nöjda med de namn vi fått oss givna genom dopets helgedom? Har en komplex fråga som identitet en enkel lösning som ett namnbyte? Ibland har jag tvivlat och tänkt att de kan ha rätt, att vi är ju samma handikappade individer – så varför inte finna oss i vårt öde?

Innerst i själen känner jag att Maria betyder så mycket mer än ett namn som alla andra. Förutom det allra viktigaste dvs arvet från min far trots adoption, har det även en vidare mening – något som angår mänskligheten i stort.

På pingstdagen 2015 hörde jag en fri-religiös gudstjänst där en kvinna försökte förklara för barn och människor utan tro, varför vi firar denna kristna högtid. Hon berättade hur tornet i Babylon rasade samman, hur människor blev splittrade och förvirrade. Man började tala olika språk och skingrades över världen. För att göra det tydligt tog hon hjälp av våra förnamn. Vi har olika språk och helt andra namn i andra delar av världen. Namn som inte faller oss på tungan, som känns främmande och gör skillnad

mellan människor. Fram tills nu försöker jag återge hennes ord. Det finns däremot ett namn som förenar kvinnor från alla världsdelar, oavsett klass, religion eller etnisk härkomst – ett sådant namn är Maria. Det går över generationsgränserna, vida förbi våra flyktiga "modenam". Det har stått fast genom årtusende. I katolska kyrkan går det även över gränser mellan könen.

Som autistiskt barn är det just detta vi behöver – något som knyter oss samman med den övriga mänskligheten. Det som inte splittrar eller passar in i en viss tid eller kultur. Något som inte gör oss till individer ensamma av vårt slag. Än mer än andra behöver vi något som förenar och svetsar oss samman med mänskosläktet i stort.

För blinda barn blir namn ofta som ansikte för seende. Rösten blir själens spegel likt ögonen för barn med syn. Här ser vi hur blindhet och neuropsykiatri smälter samman.

Om jag förut frågat mig om namnbyte verkligen är rätt väg att gå, så är jag övertygad sedan jag hört denna förlösande gudstjänst.

*Maria förenar människor som tror,
Anna själv tredje, var din hulda mor.
Rena jungfrun, alltid trofast
I det stora för du samman
Alla kvinnor på vår jord.
Evas släkte nalkas dig,
Visa oss från syndens stig
Alla är vi ett med dig!*

Text och dikt av Maria Liesland

Resedagbok Tanzania

I Tanzaniaresevärdernas dagbok har vi kommit fram till staden Tabora och nu får vi följa med till festliga stunder både på Glädjens skola och på konferens tillsammans med Syskonbandets systerförening.

Fredag 4 november - Shule ya Furaha och TCAB intro

Idag har vi äntligen besökt Shule ya Furaha, Glädjens skola. Skolan grundades för 60 år sedan av Syskonbandet med Kerstin Strindberg i spetsen. Skolan tar emot blinda och synsvaga barn. Som vi sett fram emot det här besöket, pratat om skolan och förberett oss på olika sätt. Vi har idag deltagit i elevernas "graduation", examensceremoni kombinerad med skolans jubileum.

rummet där vi fick höra en del om skolan och verksamheten där. Vi fick också stiga in i kontoret som tillhör TCAB (Tanzania Christian Association for the Blind) och där träffade vi föreningens ordförande Amos. Man berättade bland annat om en tomt som har köpts för att bygga föreningshus på.

När vi steg av bussen blev vi mottagna av bland andra skolans rektor Ibrahim Suleiman samt av biskop Peter Shani som var inbjuden på grund av dagens jubileum. Först bjöds vi in till lärar-

Sedan var det dags att få gå in i några klassrum och se eleverna arbeta. Vi fick ta del av punktskriftsläsning, läsning med hjälp av cc-tv samt även en uppvisning av hur eleverna lärt sig praktiskt hushållsarbete såsom att tvätta golv, diska och utföra annat praktiskt arbete. Även idrott fick vi ta del av. En goalball-match minns jag. Hemma i Sverige är vi ju vana vid en boll som plingar och hörs tydligt. Den boll pojkarna här använde hade visserligen något i sig som skramlade lite, men ändå ganska svagt tyckte jag. Men de spelade en fin match och tycktes inte bekymrade över det svaga ljudet.

Så var det dags att bevista graduation. Där var 9 avgångselever. Hela skolan på 90 elever var närvarande. Eleverna bjöd på sång och musik, både rappande och

dans. Vi dansade också med dem på scenen innan vi sjöng för dem "Vem kan segla för utan vind". Sedan följde många (långa) tal. Det firades ju både skolavslutning och 60-årsjubileum. Vi hörde namnet Kerstin nämnas flera gånger, så vi förstod att det talades om Kerstin Strindberg. Jag fascinerades av pastor Martin 91 år, som talade bland annat om Kerstin. Många av barnen somnade under den långa tillställningen.

Efter en god lunch delade vi ut solglasögonen som vi hade med oss. Det var fantastiskt tyckte jag att få hälsa på barnen, prata något ord med var och en och ge dem glasögonen. Även lärarna fick glasögon.

På eftermiddagen for vi med bussen till den tomt som vi hört talas om på förmiddagen. Den är köpt för pengar man fått i bidrag bland annat från Sverige. Den är helt tom nu, men man planerar alltså att inom kort bygga hus där som ska bli kontor för TCAB och lokaler för verksamhet.

Sista programpunkt för oss denna dag var öppnandet av konferensen. Den hölls

i Huima training center. Även där kunde vi delta i dans och fin musik. Där fanns människor från flera delar av landet. Vi blev mycket välkomnade och uppmärksammade.

Hemma på hotellet smakade middagen mycket gott efter ännu en lång, fullspäckad dag. För min del tidigt sänggående.

Text: Monica Söderberg

Bilder: Birger Hanson

Klarsyn om mat och Bibeln

Efter en tids uppehåll är ny säsong av vår podd Klarsyn här! Start 28 feb.

I januari träffades radiogruppen och jobbade intensivt med inspelning till nya program. Programserien utgörs av gruppens samtal utifrån mat med anknytning till Bibeln. Det smakas, känns och funderas. Det handlar om nattvarden, manna, vin, kyrkfika, bröd och fiskar.

Lyssna där poddar finns, på Radio Hope eller på Syskonbandets hemsida.

Boktips

Två boktips av helt olika slag bjuds det på denna gång. I den ena, som är en roman och har mer än 40 år på nacken men lika läsvärd idag, får vi genom en ung slavinnas perspektiv lära känna 200-talets Rom och de kristnas annorlunda syn på hennes barn med funktionsnedsättning. Den andra boken, helt nyutgiven som talbok, ger oss många små berättelser om kända personer genom historien, till inspiration för både små och stora barn.

Hedningarnas förgård

Författaren Vibeke Olsson slog igenom, som 17-åring, med en skildring av en ung tysk nazistflickas väg genom andra världskrigets Tyskland. Hon är författare, baptistpastor och skriver krönikor i vänstertidskriften *Flamman* och i *Equmenia*-kyrkans tidning *Sändaren*. I boken *Hedningarnas förgård*, som kom ut 1982, lär vi känna en slavinna i romarriket. Hon heter Calistrate. När berättelsen börjar finns hon i ett överklasshem. Slavar och slavinnor var saker, inte människor. De skulle arbeta och lyda sina ägare. Mänsklig värdighet eller rättigheter fanns inte på kartan.

Mot alla regler bestämmer sig Calistrate för att hennes barn inte ska dödas vid födelsen. Hon ska behålla det. För detta straffas hon med piskning och säljs till en fattig familj. Hon tycker att den nya familjen är underlig. Slavar och fria ligger tillsammans till bords vid måltiderna och slaverna behandlas väl. Förklaringen är att de tror på en kristen gud som

predikar alla människors lika värde. Calistrate försöker hålla kristendomen borta men hon kan inte släppa tankarna på denna sällsamma gud. Den romerska kejsaren förfasar sig över det ökande antalet kristna och häktar alla, bland dem Calistrate och hennes ägarfamilj. Ungefär här slutar boken, men den följs av fyra delar till.

Jag har läst alla böcker i serien flera gånger. Det märks att Vibeke Olsson har stora kunskaper om hur människorna levde under romartiden. Språket i böckerna är fantastiskt vackert. När jag avslutat *Hedningarnas förgård* längtar jag efter att få kasta mig över fortsättningen.

Trevlig läsning!

Eva Nilsson

Boken finns i punktskrift och som talbok på Legimus.

100 fantastiska berättelser för modiga barn

En samling korta berättelser ur verkligheten och ur Bibeln om flickor och kvinnor som genom sin tro har påverkat vår värld och sin samtid. Vi får möta sjuksköterskan Florence Nightingale, medborgarrättskämpen Rosa Parks, Maria från Magdala, den blinda

lärarinnan Fanny Crosby och många, många andra som genom sitt sätt att vara och verka har spelat roll för vår historia och för den kristna tron. Efter varje berättelse finns ett passande bibelord.

Sammanfattning från Legimus.

Författare är Jean Fischer och boken finns inläst med text.

Poddtips: Bibelns kvinnor

Poddtipset denna gång har fokus på kvinnor och vi träffar dess initiativtagare. Den kan lyssnas på av både män och kvinnor som är intresserade av att höra teologers fördjupade samtal om kvinnor det står om i Bibeln, välkända med namn eller anonyma. I första avsnittet vänder och vrider de på berättelsen om kvinnan som smörjde Jesus, som finns med i alla fyra evangelierna. Just om henne och det hon gjorde uppmanade Jesus oss att alltid berätta där evangeliet förkunnas.

Sara Forslund, pastor, artist och skribent, är initiativtagaren till podden. Hon vill både belysa och lyfta fram Bibelns kvinnor och ge dem en röst. Detta eftersom det oftast har blivit fokus bara på manliga hjältar.

Då går man miste om väldigt mycket och spännande teologi, säger Sara.

Att sätta mer fokus på kvinnorna i Bibeln menar hon ger oss mer av underifrånperspektiv som vi kan känna igen oss i. Också att vi måste våga prata om till exempel de kvinnor som våldtas och mördas eftersom sådant händer i världen också nu. Det handlar om existentiella frågor och om livet. Sara tycker därför att det passar alla att lyssna på denna podd.

Intresset och idén om podden föddes när Sara under pastorsstudierna läste

om teologi, om gudsbilder och den kvinnliga visheten.

Jag blev intresserad, nyfiken, berörd. Det blev mer personligt, att det här handlar också om mig och kvinnor. Det säger något vackert om livet och Gud. Jag fick en fördjupad gudsbild, säger Sara.

Det finns hittills åtta avsnitt av "Bibelns kvinnor" och de är runt en timme långa. Ambitionen är att komma ut med ny säsong, kanske till sommaren. Idéer är det inte brist på och det finns hur många personer som helst det kan göras avsnitt om.

Bruden i höga visan är den kvinna som har flest repliker i Bibeln och jag skulle vilja göra nästa avsnitt om henne, avslöjar Sara.

Tina Strömberg

Medlemsavgift 2024

Tack för alla inkomna medlems- och prenumerationsavgifter!
De sätts in senast 1 mars på plusgiro 36449-7 eller Swish
123 148 82 20. Kontakta kansliet om du istället önskar få ett
färdigfyllt inbetalningskort hemskickat till dig.

Böneämne

Vi vet att våra vänner i Afrika bär oss i sina böner. Var med och be för dem. För våra systerföreningar, för deras viktiga verksamheter och för engagerade medlemmar, i Tanzania, Etiopien och Kongo-Kinshasa.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se

Har du idéer till tidningen eller vill du bidra med texter?

Skriv till redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Michael Liliequist

Redaktör: Tina Strömberg

Grafisk formgivning: Stina Sköld

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220